

ஸ்ரீ ஹரி :

பூஜ்யஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

நாரதர் :

தர்மார்த காமமோக்ஷாக்யம் ய

இச்சேச்சரேய ஆத்மன: ।

ஏகமேவ ஹரேஸ்தத்ர

காரணம் பாதஸேவனம் ॥

-ஸ்ரீ.பாகவதம் : 4-8-41

நாரதர்

த்ருவன்

வேணு : 7

ஆகஸ்ட் 2001

கானம் : 1

மதுரமுள்ளி

Registered as Newspaper in India

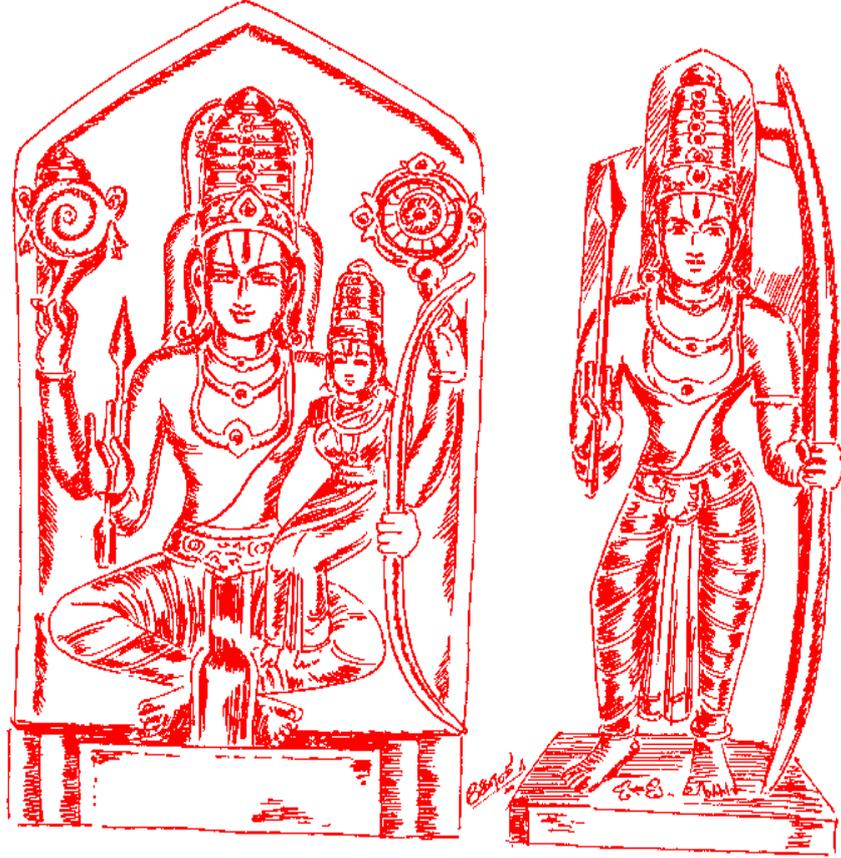
Registrar of Newspapers for India
R. No. 62828/95

Regd. No. TN/CPMG/156/2001
Licensed to Post without prepayment WPP No. 52

வேணு : 7

ஆகஸ்ட் 2001

காணம் : 1

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, 24, Netaji Nagar, Jafferkanpet, Chennai 600 083. © : 4895875 and Printed by Mrs. Sri Kalaivani of Sri Maruthy Laser Printers, 200 (173), Peters Road, Chennai - 600 014. © : 8522656 / 8524256 Editor : S. Sridhar

புரீ ஹரி:

பூஜ்யபுரீ முரளிதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேணு : 7

ஆகஸ்ட் 2001

காணம் : 1

விஷய ஸூசிகை

	பக்கம்
1. புரீ ஸ்வாமிகளின் கீர்த்தனம்	2
2. மதுரமான மஹனீயர் - 69	3
3. பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு புரீ ஸ்வாமிகளின் பதில்கள்	6
4. வேதகதைகள் - 50	11
5. புரீ மணவாள மாமுனிகள்	13
6. எந்தரோ மஹானுபாவுலு - 40	15
7. ஸனாதன புதிர் - பகுதி - 4	17
8. பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 44	19
9. ப்ருந்தாவனமும், நந்தகுமாரனும் - 3	21
10. துறவு	24
11. புரீ ஸ்வாமிகளின் ஸம்பாஷணைகளிலிருந்து - 71	29
12. மஹாபாரத கதைகள் - நளோபாக்யானம் - தொடர்ச்சி	31

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் கீர்த்தனம்

ராகம் : ஆபேரி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

பஜரே பத்ராசலம் - மானஸ
பஜரே பத்ராசலம் (பஜரே)

சரணங்கள்

கோதாவரிதீர புண்யாசலம்
கோமளதாரக மந்த்ரமயாசலம் (பஜரே)

ஸர்வபாப விநாஸகாசலம்
ஸுந்தர ராமபத்ரவாஸாசலம் (பஜரே)

பஹுராமதாஸாதி விநுதாசலம்
ப்ரியமுரளீதர ஹ்ருதயாசலம் (பஜரே)

நாமாவளி

மானஸ பஜரே பத்ராசலம் (மானஸ)

Visit us at www.madhuramurali.org for

1. Detailed reports of major mission /satsang events with pictures viz. Utsavams, Samprokshanams, Thirthayatras, Bhagavatha Sapthaham.
2. Online Spiritual magazine "Madhura Murali" every month in English/Tamil.
3. Satsang news & updates on mission activities.
4. Sri Swamigal's lectures/essays
5. Articles on religion, Philosophy, lives of saints.
6. Downloadable free audio "Hare Rama....." Mahamantra chanting rendered in various raagas & more.

ஆந்திரப்ரதேசத்திலுள்ள பத்ராசலம் என்ற க்ஷேத்ரம் மிகவும் ப்ரஸித்தமானது. பத்ராசலத்தில் வாழ்ந்த ஸ்ரீ ராமதாஸர் ஒரு இஸ்லாமிய மன்னரின் ஆட்சியில் தாசில்தாராக பணிபுரிந்து அரசாங்கத்திற்கு செலுத்தவேண்டிய பணத்தை எடுத்துக் கோயில் கட்டியதும், அதனால் கோபமடைந்த அந்த மன்னர், அவரை சிறை வைத்ததும், ஸ்ரீ ராமசந்திரப்ரபுவே நேரில் வந்து ஸ்ரீ ராமதாஸரின் கடனை அடைத்து அவரை விடுவித்ததுமான சரித்திரம், குழந்தைகள் முதற்கொண்டு அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்கும்.

முதன்முதலாக, வங்காளத்தில் வாழ்ந்த ஸ்ரீ ஜெயதேவ ஸ்வாமிகள்தான் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற ரீதியில் கீர்த்தனைகள் இயற்றி பாடினார்கள். அஷ்டபதி என்னும் ஸ்ருங்கார மஹாகாவ்யம் இப்படி பாடப்பட்டதுதான். அவரைத் தொடர்ந்து பத்ராசலம் ராமதாஸர் சுமார் பதினாயிரம் கீர்த்தனைகள் இயற்றி பாடியுள்ளார்கள். இவரைப் பின்தொடர்ந்துதான் புரந்தரதாஸர், தியாகராஜர் மற்றும் பிற்காலத்தில் வந்த அநேக பக்தர்கள் அநேக கீர்த்தனைகளை இயற்றியுள்ளனர்.

பத்ராசலம் ஸ்ரீ ராமதாஸர், 13-வது நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவராகத் தெரிய வருகின்றது. இன்று தமிழ்நாட்டில் மருதாநல்லூர் ஸத்குரு ஸ்வாமிகளால் ப்ரச்சாரம் செய்யப்பட்ட திவ்யநாம ஸங்கீர்த்தனம் என்ற பத்ததி, ராதாகல்யாணம், சீதா கல்யாணம் போன்றவைகளின் பத்ததி பத்ராசலம் ஸ்ரீ ராமதாஸராலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டது ஆகும்.

வெகுநாளாகவே நம் ஸ்வாமிகளுக்கு பத்ராசலம் செல்லவேண்டும் என்ற ஆசை இருந்து வந்தது. ஒவ்வொரு முறையும் ஐதராபாத் செல்லும்பொழுதெல்லாம் பத்ராசலம் சென்று அந்த ராமபத்ரனை லேவித்து வரவேண்டும் என்று எண்ணுவார்.

ஆனால், ஏனோ போக முடியவில்லை. இந்த முறை பத்ராசலம் சென்றபொழுது அங்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் உபன்யாஸம் செய்தார்கள். அதில், ஒவ்வொரு முறையும் பத்ராசல ராமதாலரின் திவ்யநாம கீர்த்தனைகளைப் பாடும்பொழுது, தான் எப்பொழுது சென்று பத்ராசல ராமபத்ரனை ஸேவிக்கப் போகின்றோமோ என்று தாபமாக இருக்கும் என்றும், அதே ஸமயம் நாம் நினைத்து என்ன ப்ரயோஜனம்? எப்பொழுது ராமபத்ரன் ஸங்கல்பிக்கின்றானோ அப்பொழுதுதான் நாம் சென்று ஸேவிக்க முடியும் என்று தனக்குத்தானே ஸமாதானப்படுத்திக்கொண்டு விடுவேன் என்றும் தெரிவித்தார்கள்.

எப்பொழுது பத்ராசல யாத்திரையை ஸங்கல்பம் செய்தாரோ அன்று முதலே நம் ஸ்வாமிகள் தினமும் ஒரு பத்ராசல ராமதாலரின் கீர்த்தனையைப் பாடி வந்தார்கள். திவ்யநாம ஸங்கீர்த்தனத்தில் விஜயகோபால ஸ்வாமிகள், நாராயணதீர்த்தர், தியாகராஜ ஸ்வாமிகள் போன்றவரின் கீர்த்தனைகளைப் பாடுகின்றோம். ஆனால், அவர்கள் ப்ரத்யேகமாக இந்த ஊரில் உள்ள ராமர் என்றோ, க்ருஷ்ணர் என்றோ பாடவில்லை. ஆனால், பத்ராசல ராமதாலர், ஒவ்வொரு கீர்த்தனையையும் ப்ரத்யேகமாக பத்ராசலத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள ஸ்ரீ ராமபிரானின் மீதே பாடியுள்ளார்.

பத்ராசலம் யாத்திரை கிளம்பி, ஜூலை 9-ம் தேதி அன்று மாலையே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் பத்ராசலம் வந்து சேர்ந்துவிட்டார்கள். கோதாவரி மாதா இரண்டு கரையும் புரள ப்ரவாஹமாக ஓடிய காட்சி கண்கொள்ளாததாக இருந்தது. ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் வந்தவுடன் கோதாவரியில் ஸ்நானம் செய்து அனுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு கோயிலுக்குச் சென்று ஸ்ரீ ராமபத்ரனை ஸேவித்தார்கள். இங்கு ராமருக்கு சதுர்புஜம். பகவானுடைய வலது புறம் ஸங்கமும், இடது புறம் சக்கரமுமாக மோக்ஷத்தை அனுக்ரஹம் பண்ணக்கூடிய மூர்த்தியாக உள்ளான். ஜானகிராமனாக ஸீதையுடன் அமர்ந்துள்ளான். பக்கத்தில் லக்ஷ்மணாழ்வார், நின்ற கோலத்தில் ஸேவை ஸாதிக்கின்றார்.

பட்டு குஞ்சலம் போன்று மிக அழகான திருக்கோயில். ஸ்ரீ ராமதாலர் கட்டிய அதே கோவில். அந்த ராஜகோபுரத்தைப் பார்க்கும்பொழுதெல்லாம் நம் ஸ்வாமிகள், “இது ராஜகோபுரமாக

எனக்குத் தெரியவில்லை. பத்ராசலம் ஸ்ரீ ராமதாஸர்தான் இந்த ராஜகோபுரத்திற்கு பதில் என் கண்முன் தெரிகின்றார்” என்றார்கள். பிறகு தாயாரின் ஸன்னதிக்குச் சென்று தர்சனம் செய்துவிட்டு ஸன்னதி முன்பு அமர்ந்து தாயாரைப் பார்த்துக்கொண்டே தாரக மந்திர ஜபமும், த்யானமுமாக அமர்ந்திருந்தார். மறுநாள் காலையில், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் பக்தர்களுடன் கோதாவரிக்குச் சென்று ஸங்கல்ப ஸ்நானம் செய்தார்கள். பிறகு கோயிலுக்குச் சென்று கோயில் உட்ப்ரகாரத்தில் நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்துகொண்டே ப்ரதக்ஷிணம் செய்தோம்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள், பத்ராசலம் விஷயமாகத் தான் பாடிய ‘பஜரே பத்ராசலம்’ என்ற கீர்த்தனையைப் பாடினார்கள். நாம ஸங்கீர்த்தனம் மிகவும் பாவ புஷ்டியுடன் இருந்தது. பிறகு பக்கத்தில் உள்ள சித்ரகூடம் என்ற மண்டபத்தில் பத்ராசல ராமதாஸரின் சரித்திரத்தை ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் உபன்யாஸம் செய்தார்கள். பிறகு சிறிது நேரம் அனைவரும் நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்தோம்.

மாலையில் மீண்டும் கோதாவரி ஸ்நானம், அனுஷ்டானம் முடித்து விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாராயணம் செய்யப்பட்டது. இரவு 8 மணிக்கு ஆரம்பித்து பத்ராசலம் ஸ்ரீ ராமதாஸருடைய அநேக கீர்த்தனைகள் ஸ்ரீமான் மல்லி பாகவதர், O.S. சுந்தர் பாகவதர், கொள்ளிடம் ராயர் இவர்களால் பாடப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து திவ்ய நாமஸங்கீர்த்தனத்தில் பத்ராசல ராமதாஸரின் அனைத்து கீர்த்தனங்களும் பாடப்பட்டன. இத்துடன் பத்ராசல ஸத்ஸங்கம் முடிந்து மறுநாள் அனைவரும் ஊர் திரும்பினோம்.

(தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

பின் அட்டைப்படம் : பத்ராசல ஸ்ரீ ராமபத்ரன்

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பதில்கள்

கேள்வி : வேத அத்யயனம் செய்தவர்களை பூஜ்யதர பாவத்துடன் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் எல்லோரையும் கௌரவிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால், அவர்களுடன் பழகிப் பார்க்கும்பொழுது அவர்களிடம் அநேக தோஷங்கள் இருப்பது தெரியவருகின்றது. அப்படியிருக்கையில், அவர்களை நாம் எப்படி பூஜ்யதர பாவத்தில் பார்ப்பது?

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் : அவர்களும் மனிதர்கள்தானே! அவர்களிடம் தோஷம் இருக்கலாம். ஆனாலும், வேத மந்திரங்கள் மிகவும் வீர்யமானது! ஆகவே, அவர்களிடம் உள்ள தோஷங்களுக்கு அவர்கள் செய்யும் வேதபாராயணமே ப்ராயச்சித்தமாகிவிடும். எந்நிலையிலும் அவர்கள் பூஜிக்கத் தக்கவர்களே.

கேள்வி : உங்களுக்கும் ஏதாவது ஆசைகள் உள்ளதா?

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் : ஒரு க்ருஹஸ்தனுக்கு தன் பெண்ணிற்கு கல்யாணம் நடக்கவேண்டும். பையனுக்கு காலேஜ் சீட் கிடைக்கவேண்டும். நல்ல வேலை கிடைக்கவேண்டும் போன்றெல்லாம் ஆசைகள் இருப்பதுபோல் எனக்கும் சில ஆசைகள் உள்ளன.

கேள்வி : அவை என்ன ஆசைகள்?

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் : தமிழ்நாடு முழுவதும் பட்டி தொட்டிகளில் எல்லாம் 'ஹரே ராம' மஹாமந்திரத்தை பரவச் செய்யவேண்டும்; படித்தவர்களுக்கும், உயர்மட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் மட்டும் ஆன்மீகத்தைப் போதிக்காமல், எளிய வழியான நாமஸங்கீர்த்தனத்தை, கிறிஸ்தவர்கள் எப்படி கீழ்மட்டத்து மக்களிடம் போய் மதப்ரச்சாரம் செய்கின்றார்களோ, அதுபோல் அவர்களிடம் சென்று நாமப்ரச்சாரம் செய்யவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் கவனிப்பாரற்று இருக்கும்

திவ்யதேசங்கள் எல்லாவற்றையும் புனருத்தாரணம் செய்யவேண்டும். அடுத்த தலைமுறை பட்டர்களை உருவாக்கப் பல வைஷ்ணவ ஆகம பாடசாலைகளை ஆரம்பிக்கவேண்டும். மேலும், இப்பொழுது நடத்திவரும் வேதபாடசாலையில் ரிக்வேதம் பிரிவு ஆரம்பித்து மேலும் பல வித்யார்த்திகளை சேகரித்து இன்னும் எல்லாவிதத்திலும் பாடசாலையை நன்றாக நடத்தவேண்டும். நம்முடைய ஆஸ்ரமத்திற்குப் பல பாகவதோத்தமர்கள் வந்து, ஒரே நாளில், ஒரே ஸமயத்தில், பக்கத்து பக்கத்தில், பல இடங்களில் திவ்யநாம ஸங்கீர்த்தனம் நடத்த வேண்டும். இதைப் போன்று இன்னும் எவ்வளவோ!!

கேள்வி : எல்லாம், பகவானின் ஸங்கல்ப்படிதானே நடக்கப் போகின்றது?

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் : உண்மைதான்! அதனால் என்ன? ஆசைப்படக்கூடாது என்று ஏதாவது உண்டா என்ன? என் ஆசைகளை கேட்டீர்கள். சொன்னேன்!

கேள்வி : சில குடும்பங்களில் ஸாதுக்களாலேயே பல ப்ரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றனவே?

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் : ஸாதுக்களிலேயே தாரதம்யம் உண்டு. சிலர் பேசுவதற்கு மட்டும் யோக்யர்கள். சிலருடன் அடிக்கடி ஸங்கம் வைத்துக்கொள்ளலாம். சிலரை வீட்டிற்கு அழைத்து ஒரு வேளை அன்னமிடலாம். உயர்ந்த பரிபூரணான ஸாதுவிடம்தான் நாம் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். இந்த ஸாதுக்களின் தராதரம் தெரியாமல் பலர் பழகுவதால் பலவித நஷ்டங்களையும், அவமானங்களையும் அடைகின்றார்கள். மேலும் தியானத்திற்கோ, வேதாந்த விசாரம் செய்வதற்கோ, யோகாப்யாசம் செய்வதற்கோ ஸங்கம் விரோதம். பக்திக்கு ஸங்கம் அவச்யம் தேவை. ஆனால், ஸங்கத்தை நாம் தேர்ந்தெடுக்கும்பொழுது மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பலவித அனர்த்தங்கள் ஏற்படும்.

கேள்வி : இன்றைக்கு நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்யும் பாகவதர்கள் அநேகம் பேர் உள்ளது ஒரு மறுமலர்ச்சிதானே?

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் : பாகவதர்கள் அனைவரும் இறைவனின் அருளால் நன்றாகப் பாடுவார்கள். அதில் ஒரு ஆகேஷ்பனையும் இல்லை. ஆனால், நன்றாகப் பாடுபவர்கள் எல்லோரும் பாகவதர்கள் ஆகிவிட மாட்டார்கள். பாடுபவர்கள் எல்லோரும் பாகவதர்கள் என்று இருந்தால் இன்று அநேக கச்சேரிகளில் பாடும் ஸங்கீத வித்வான்கள் எல்லோரும் பாகவதர்களாக ஆக வேண்டும். பாகவதர்கள் என்பவர்கள் பாகவத தர்மத்தை அனுஷ்டித்து வருவதுடன் ஆத்மகுணங்கள் பரிபூரணமாக உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். அவர்களே உண்மையான பாகவதோத்தமர்கள்.

கேள்வி : மஹான்கள் ஸமத்ருஷ்டியுடன் நடந்து கொள்வார்கள் என்றெல்லாம் கூறுகின்றீர்கள். ஆனால், நீங்கள் சிலபேரீடம் ஒரு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றீர்கள் போலவும், சிலரீடம் மிகவும் ப்ரியமாக இருப்பது போலவும் எனக்குத் தோன்றுகின்றதே!

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் : மஹான்கள், அனைவரையும் ஸமத்ருஷ்டியுடன் பாற்ப்பார்கள் என்பதும் அனைவரிடமும் ஸமத்ருஷ்டியுடன் நடந்து கொள்வார்கள் என்பதும் ஸர்வாத்ம பாவனையில் அல்லது ஸர்வாத்மா ஸ்திதியில்தான். வ்யவஹாரத்தில் வித்தியாசம் இருக்கத்தான் செய்யும். வ்யவஹாரத்தில் வித்தியாசம் இல்லை என்றால் அது குழப்பத்தில்தான் முடியும்.

ஒரு நல்ல குடும்பத் தலைவன், மனைவி, தாய், தந்தை, குழந்தைகள் அனைவரிடமும் ஒரே ப்ரியம்தான் வைத்திருப்பான். ஆனால், அவன் எல்லோரிடமும் ஒரே மாதிரியாக பழகக்கூடாது. ஒரே மாதிரி பழகுவது அனர்த்தத்தில் கொண்டுபோய் முடியும்.

பகவான் ஸ்ரீ ராமக்ருஷ்ணரை அநேகம் பேர் பார்க்க வந்தனர். அவர்களில் சிலரைத்தான் அவர் முற்றிலும் ஆன்மிக வாழ்க்கை வாழத் தகுதியானவர்கள் என்று பிரித்தார். அவர்களிலும் இன்னும் சிலரைத்தான் மிகவும் உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்கள் என்று பிரித்தார். நரேந்திரனான விவேகானந்தருக்குத்தான் கடவுளைக் காண்பித்தார். அவரிடம்தான் மிகவும் ப்ரியமாக இருந்தார். ஆகவே, ராமக்ருஷ்ணருக்கு ஸமத்ருஷ்டி இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா?

காஞ்சி மஹாஸ்வாமிகள், ஸ்ரீ ஜெயேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளைத்தான் தனக்கு அடுத்த பீடாதிபதியாக நியமித்தார். அவரை மட்டும் ஏன் நியமித்தார் என்று கேட்க முடியுமா? அதற்காக எல்லோரையும் அடுத்த பீடாதிபதியாக்க முடியுமா? எவ்வளவோ முறை உயர்ந்த ராஜாங்க அதிகாரிகள் வருகை தந்தபொழுது அவர்களுக்காக காத்திருந்து தனியாக தர்சனம் கொடுத்துள்ளார். ஆகவே, அவருக்கு ஸமதிருஷ்டி இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா? ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷிகள், முருகனாரிடமும், காவ்ய கண்ட கணபதி முனியிடமும் ஒரு தனி ப்ரியத்துடன் இருந்தது எல்லோரும் அறிந்ததே! ஆனால், அதற்காக மற்றவர்களிடம் ப்ரியமில்லை என்று அர்த்தமில்லை. வ்யவஹாரத்தில் (நடத்துவதில்) வித்யாசமிருக்குமே தவிர எல்லோரிடமும் ஒரே ப்ரேமைதான் இருக்கும்.

நான் எவ்வளவோ காரியங்கள் செய்து வருவதால் அதற்கு எனக்கு தனம், பலருடைய ஸஹாயங்கள் எல்லாம் தேவைப்படுகின்றது. அதற்கெல்லாம் எனக்கு யார் உதவியாக உள்ளார்களோ அவர்களுக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் தரவே செய்கின்றேன். ஆனால், அவர்களைக்கொண்டு நான் எனக்கோ, என்னுடைய குடும்பத்திக்கான தேவைகளையோ பூர்த்தி செய்துகொள்ளவில்லையே! திவ்யதேச கைங்கர்யம், வேதபாடசாலை, பெருமாளுடைய நித்யோத்ஸவங்கள், நாமப்ரசாரம் போன்றவைகள்தான் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. எனக்கு (அதாவது நான் ஆரம்பிக்கும் பணிகளுக்கு) உதவுபவர்களை எல்லாம் நான் மறந்தால், நான் நன்றி மறந்தவனாவேன்!

ஒவ்வொரு திவ்யதேச திருப்பணியும் பல லக்ஷங்கள் ஆகின்றது. நித்யம் வேதபாடசாலையில் சுமார் 50 வித்யார்த்திகளுக்கு ஆகாரம், உடை, மருத்துவ வசதி எல்லாம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. மற்றும் எவ்வளவோ கைங்கர்யங்கள் நடைபெறுகின்றன. இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஸமத்ருஷ்டி என்பதைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்வதற்குக் காரணம் அவர் அவர்களுடைய சுயநலமே. சுயநலத்தின் அடிப்படையில் எழும் வாதத்திற்கு பதிலே இல்லை!

பணத்தினால் மட்டும்தான் எனக்கு உதவி செய்கின்றார்களா? இல்லை. நான் தங்கி ஸத்ஸங்கம் நடத்த ஒருவர் தன்னுடைய வீட்டின் மாடியையே கொடுத்து எப்பொழுதும் என்னுடைய

தேவைகளை ஒரு தாயைப் போல் கவனித்து வருகின்றார். ஒருவர் ஆஸ்ரமம் இன்று உள்ள நிலத்தை வாங்கிக்கொடுத்தார். எவ்வளவோ இளைஞர்கள் தங்களுடைய உலக வாழ்க்கையையே துறந்து என்னுடைய கைங்கர்யத்திற்காகவே வந்துவிட்டனர். நான் கூட அவ்வளவு வைராக்யமாக இருக்கின்றேனா என்று தெரியாது. என்னிடம் உள்ளவர்கள் பலர் அத்தகைய வைராக்யத்துடன் ஸாதனை செய்பவர்களாக உள்ளனர்.

ஆஸ்ரமத்தில் கிணறு, காம்பவுண்ட் சுவர், சாப்பிடும் இடம், போன்றவையெல்லாம் ஒருவர் கட்டிக் கொடுத்தார். முதலில் நான் வெளியூர் செல்வதற்கு வசதியாக வண்டியும், பாடசாலை நடத்த ஒரு பெரிய தொகையை ரொக்கமாகவும் ஒரு தம்பதிகள் கொடுத்தனர். தினமும் ஒரு மாதுஸ்ரீ நான் குடிப்பதற்கு கஞ்சி கொண்டு வருகின்றாள்.

இப்படி எழுதிக்கொண்டே போனால் எவ்வளவோ எழுதிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால், எனக்கு யாராவது சிறிது உபகாரம் செய்துவிட்டார்களானால் அதை நான் மறக்கவே மாட்டேன். உங்கள் அருளால் இது நடந்தது, அது நடந்தது என்று சிலர் வந்து சொல்வதையெல்லாம்தான் மறந்துவிட விரும்புகின்றேன்.

பலர் பலவிதமான லௌகீக எதிர்பார்ப்புகளுடன் என்னிடம் வருகின்றனர். அவைகள் நிறைவேறாதபோது அவர்களில் பலருக்கு என்மேல் த்வேஷம், அப்ரியம், விரோதம், கோபம் எல்லாம் வரத்தான் செய்யும். பொது வாழ்க்கையில் இது எல்லாம் ஸகஜம்தானே! கார்யமே செய்யாதவர்களுக்குதான் எந்தவிதமான ப்ரச்சனையும் வரப்போவது இல்லை. கார்யம் செய்பவர்களுக்கு அவரவர்களுக்குத் தகுந்த அளவில் ப்ரச்சனைகள் வரத்தான் செய்யும்.

மஹாத்மா காந்தி, இந்திராகாந்தி, ராஜீவ்காந்தி போன்றவர்கள் எல்லோரும் இந்த நாட்டிற்காகத் தன்னுடைய ப்ராணனையே விடவில்லையா! நாம் தெய்வத்திற்கு பயந்து வாழ்ந்தாலே போதும். மேலும், உலகில் எல்லோரையும் திருப்தி செய்வது என்பது முடியாத ஒரு விஷயமாகும்.

வேத கதைகள் - 50

- தர்மஜ்ஞர், வாங்குமுக ஸார்வபௌம, மேலக்காவேரி
ப்ரஹ்மபுத்ரி பஞ்சாபகேஸு சாஸ்த்ரிகள்

நம்பிக்கை

மனு என்பவருக்கு ரிஷபர் என்ற பிள்ளை இருந்தார். மனுவானவர் வேதங்களிலும் ஆசிரியர்களிடத்திலும் நல்ல நம்பிக்கை உள்ளவர். குரு, வேதம், இவைகளில் நம்பிக்கை வைப்பது ஸ்ரத்தை எனப்படும். இந்த நம்பிக்கை இருப்பதால்தான் மனுவிற்கு ஸ்ரத்தா தேவர் என்ற பெயரும் ஏற்பட்டது. ஸ்ரத்தா தேவர் என்றால் ஸ்ரத்தையை தெய்வமாகக் கொண்டவர் என்று பொருள். அப்படிப்பட்ட மனுவின் பிள்ளையான ரிஷபரிடத்தில் அசுரர்களைக் கொல்லக்கூடியதும், விரோதிகளைக் கொல்லக் கூடியதுமான சொல்வன்மை இருந்தது. அந்த ரிஷபருடைய மூச்சுக் காற்றினாலும், சொற்களாலும், அசுரர்களும், ராக்ஷஸர்களும் அழிவை அடைந்தனர்.

அந்த அசுரர்கள் ஒன்று கூடி ஆலோசித்தனர். நாம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறோம். இந்த ரிஷபர் நம்மை அழிக்கிறார். இவரை எவ்விதம் நாம் அழிக்கலாம் என்று அசுரர்களின் ப்ரும்மாவின் முயற்சியுடன் ஒருவருக்கொருவர் ஆலோசித்தனர். ஸ்ரத்தா தேவரான மனுவை நாம் நன்கு அறிவோம், அவரிடம் செல்வோம் என்று அவர்கள் தீர்மானித்து மனுவை அடைந்து, “ஓ, மனுவே, நாங்கள் உனக்கு யாகம் செய்து வைக்கிறோம்” என்றனர். இந்த யாகத்தில் பசுவாக எதை வைத்துக்கொள்ளப் போகிறீர்கள் என்று மனுவானவர் அசுரர் ப்ரும்மாவைப் பார்த்துக் கேட்டார். உன் பிள்ளையான ரிஷபனை பசுவாக வைத்து யாகம் செய்து வைக்கிறோம் என்று கூறினார். மனுவும் ஒப்புக்கொண்டார். அவ்விதம் யாகமும் நடைபெற்றது. யாகத்தின் முடிவில் பசுவை ஆலம்பனம் செய்யும்பொழுது மனுவின் வாக்கானது வெளிக்கிளம்பியது. அந்த வாக்கானது அந்த மனுவின் மனைவியான மனாவி என்பவளை அடைந்தது. அவள் பேசுவதை கேட்ட அசுரர்களும், ராக்ஷஸர்களும் மறுபடியும் அழிவை அடைந்தனர்.

மறுபடியும் அரக்கர்கள், “ரிஷபரை வைத்து யாகம் செய்தும் நம் துன்பம் தீரவில்லை. அந்த துன்பமானது மனுவின் மனைவியான

மனாவியின் வாக்கால் நமக்கு ஏற்படுகிறது. ஆதலால், அவரை அழிப்போம்” என்று அசுரர் ப்ரஹ்மாவிடம் தெரிவித்தனர். “இந்த ஸ்ரத்தா தேவரான மனுவானவர் நம்மால் நன்கு அறியப்பட்டவர். ஆதலால் அவர் மனைவியான மனாவியை பசுவாக வைத்து யாகம் செய்து வைப்போம். யாகத்தில் அவள் அழிந்தால் அவள் வாக்கும் அழிந்து விடும். இவ்வாறு அவளை ஒழித்துக்கட்டுவோம்” என்று அசுரர் ப்ரஹ்மா கூற அவர்கள் மறுபடியும் மனுவை அடைந்து, “ஓ, மனுவே! உன் மனைவியை பசுவாக வைத்து நாங்கள் உனக்கு யாகம் செய்து வைக்கிறோம்” என்றனர். மனுவும் ஒப்புக்கொள்ள யாகம் நடந்தது.

யாக பூர்த்தியில், மனுவின் மனைவியை ஆலம்பனம் செய்யும் பொழுது அவள் வாக்கானது வெளிக் கிளம்பியது. அந்த வாக்கானது யாகத்தையும் யாக பாத்திரங்களையும் அடைந்தது. அந்த சொல் வெளியேறியதால் அசுரர்களால் அவளை ஆலம்பனம் செய்ய முடியவில்லை. ஆலம்பனம் என்றால் பசுவின் ப்ராணனை வெளியேற்றுவது என்று பொருள். யாகத்தில் எந்த ஜீவனை வைத்து யாகம் செய்தாலும் அந்த ஜீவனுக்கு பசு என்று தான் பெயர். இவ்விதம் மனுவின் மனைவியான மனாவியை வைத்து யாகம் செய்வதில் மனாவியை ஆலம்பனம் செய்ய முடியாததால் அசுரர்கள் தோல்வி அடைந்தனர்.

அந்த மனாவியின் வாக்கானது யாகத்தையும் யாக பாத்திரங்களையும் அடைந்ததால் யாகத்தில் கூறும் மந்திரங்களாலும், யஜ்ஞ பாத்ரங்களின் ஸப்தங்களாலும் அசுரர்களுக்கும், ராக்ஷஸர்களுக்கும் அழிவு ஏற்பட்டது. இவ்விதம் யாகத்தின் பெருமையை அறிந்த மனிதன் யாகசாலைக்குச் சென்று யாக மந்திரங்களையும் யாக பாத்ரங்களின் ஸப்தங்களையும் கேட்க, அவனை பீடித்து இருக்கும் அசுரர்களும் ராக்ஷஸர்களும் தானாகவே ஒழிந்துவிடுவார்கள். விரோதிகளும் அடங்குவார்கள் என்ற உண்மை நமக்கு நன்கு புலனாகிறது. இந்த வரலாறு ஸதபத ப்ராஹ்மணத்தில், முதல் காண்டம், முதல் அத்தியாயம் நான்காவது ப்ராஹ்மணத்தில் கூறியுள்ளது.

(மனோ ஸ்ரத்தா தேவஸ்ய யஜ்மான ஸ்யாஸு ரக்னீவாக் யஜ்ஞான்வேஷு ப்ரவிஷ்டாஸு) தேவாஸுரா யாவந்தோ யஜ்ஞாயுதானா முத்வதாதமுபாஸ்ருன்வன் தே பராபவன் என்று சுருக்கமாக தைத்தரீய ஸாகையில் மூன்றாவது அஷ்டகம் இரண்டாவது ப்ரஸ்னத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள்

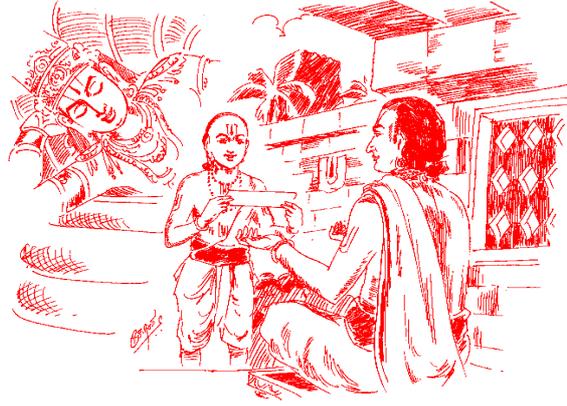
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயத்தில் ஆசார்ய புருஷர்களின் வரிசையில் ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகளுக்கு ஒரு முக்கிய இடம் உண்டு. அவர், திருநெல்வேலி ஸம்பந்தத்தில் தாம்ரபரணி நதிக்கரையில் உள்ள ஆழ்வார்திருநகரி என்ற திருக்குருகூரில் இருந்து வந்தார். எப்பொழுதும் பகவத் விஷய காலக்ஷேபங்களைச் செய்துகொண்டு பொழுதைப் போக்கி வந்தார். அவருடைய ப்ரதானமான எட்டு சிஷ்யர்களை ஆங்காங்கே அனுப்பி ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆலயங்களைக் கைப்பற்றி அங்கு ஸாத்வீகமான முறையில் பெருமாளுக்கு நித்ய ஆராதனங்கள், உதஸவாதிகள் நடக்க ஏற்பாடு செய்தார். அதற்கு ஸாக்ஷியாகவே இன்று பெரும்பாலான திவ்யதேசங்களில் மணவாள மாமுனிகளின் ஸம்பந்தாயமான தென் ஆச்சார்ய ஸம்பந்தாயப்படி ஆராதனங்கள் நடந்து வருவதைக் காணலாம்.

எந்த ஒரு மஹாபுருஷருக்கும் அவருடைய ஸமகாலத்தில் வாழ்பவர்கள் பலவிதத்திலும் இடையூறுகளை ஏற்படுத்துவார்கள். அதேபோல், மணவாள மாமுனிகளின் மடத்தைப் பலர் தீ வைத்துக் கொளுத்தினார்கள். மணவாள மாமுனிகள் மடத்தை விட்டு வெளியேறவும் இல்லை. தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ள எந்த முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ப்ரஹ்லாத ஆழ்வாரைப் போல் இருந்து வந்தார். அவரை தீ ஒன்றும் செய்யவில்லை.

பிறகு ஸ்ரீரங்கம் வந்து எம்பெருமானின் ஸந்நிதானத்தில் ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய நியமனத்தைப் பெற்று பகவத் விஷய காலக்ஷேபம் செய்து வந்தார். குசலவர்கள் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் சொன்னபொழுது, ஸ்ரீ ராமசந்திரப்ரபு எப்படி அமர்ந்து கதை கேட்டாரோ, அது போல் ஸ்ரீரங்கநாதனும் மணவாள மாமுனிகளின் காலக்ஷேபத்தை ஒரு ஸ்ரோதாவாக இருந்து அனுபவித்தார். பூர்த்தி நாளன்று ஒரு அழகான வைஷ்ணவ தீக்ஷை கொண்ட ப்ராஹ்மண சிறுவன் பத்ரத்தில் உள்ள ஒரு ஸ்லோகத்தைப் படித்து மணவாள மாமுனிகளிடம் கொடுத்துவிட்டு மறைந்துவிட்டான். அது ஸாக்ஷாத் ரங்கநாதனே என்பதை அனைவரும் உணர்ந்தனர்.

ஸ்ரீ சைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாகிசுணான்விதம் ।

யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முனிம் ॥

என்பதே அந்த ஸ்லோகம். இந்த ஸ்லோகத்தினாலேயே இன்றும் ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகளை அனைவரும் ஸேவிக்கின்றனர். பிறகு திக்விஜயம் செய்து எல்லா திவ்யதேசங்களிலும் பகவத் ஆராதனமும், கைங்கர்யமும் சரிவர நடப்பதற்காகவே தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் செலவிட்டார். எப்பொழுதும் பகவத் விஷயமான காலக்ஷேபமே செய்து வந்தார்.

இவருடைய ப்ரதானமான சிஷ்யர்களில் எரும்பி அப்பா என்பவர் ஒருவர். அவர் திருவேங்கடமுடையானுக்கு தீர்த்த கைங்கர்யம் செய்து வந்தார். மலைமேலுள்ள ஆகாய கங்கையிலிருந்து தீர்த்தம் கொண்டு வருவார். மிகவும் சிரமமான கைங்கர்யமாக இருந்தும் ஒரு நாளும் அவர் அலுத்துக் கொள்ளவில்லை. எப்பொழுதும் ஆச்சார்யனுடைய க்ருபையாலேயே இத்தகைய பாக்யம் கிடைத்தது என்று நினைத்து நினைத்து உருகுவார்.

அப்படி ஒரு ஸமயம் பெரிய குடத்தில் நீர் கொண்டு வரும் பொழுது ஆச்சார்யரான மணவாள மாமுனிகளை ஸ்மரித்துக் கொண்டும் அதன் நினைவால் அழுதுகொண்டும் வந்தார். அந்த தீர்த்தத்தை ஸ்வீகரித்த திருவேங்கடமுடையான் இன்று தீர்த்தம் மிகவும் இனிப்பாக உள்ளதே, வெல்லம் ஏதாவது சேர்த்தீரோ என்றான். அதற்கு அவர், ஆச்சார்யருடைய ஸ்மரணையுடன் கொண்டு வந்த தீர்த்தமானதால் அப்படி உள்ளது என்றார். மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்மரணையே எம்பெருமானின் ப்ரீதிக்கு நம்மை உள்ளாக்கும்.

எந்தரோ மஹாலாயுபாவு - 40

வித்யாநிதி ஸங்கோசத்துடன் கதாதரரைக் காண்பித்து, “இவரே பெரிய வைஷ்ணவர். இவருக்கு தீக்ஷை தரும் அளவுக்கு எனக்கு என்ன யோக்யதை இருக்கிறது!” என்றார். முகுந்ததத் தீனமாக, “நீங்கள் கதாதரரின் விண்ணப்பத்தை ஏற்காவிட்டால் அவர் மிகுந்த வருத்தமடைவார். மற்றவரது துக்கத்தை காணச் சகியாத இளகிய மனமுள்ள தாங்கள் தயவுசெய்து இவரது ப்ரார்த்தனையை ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என நினைக்கிறேன்” என்றார். இப்படி அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் வித்யாநிதி மனமுவந்து கதாதரருக்கு தீக்ஷை அளிக்க ஒப்புக்கொண்டார்.

இது நடந்த ஓரிரு தினங்களில் வித்யாநிதி தனியாக ப்ரபுவை சந்திக்க அவர் ஏகாந்தமாக இருந்த நேரத்தில் சென்றார். மஹாப்ரபுவைப் பார்த்த உடனேயே அவரது சரணங்களில் விழுந்து தேம்பித்தேம்பி அழலானார். தனது சரணங்களில் வீழ்ந்த புண்டரீக வித்யாநிதியைக் கண்டு ப்ரபு ப்ரேமையின் உச்ச நிலையை அடைந்து அவரை வாரி எடுத்து இறுகத் தழுவிக்கொண்டார். அவரது கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருகியது. ஸர்வ ஸரீரமும் புளகாங்கிதம் அடைந்தது. வித்யாநிதியின் வக்ஷஸ்தலத்தில் தனது சிரஸ்ஸை வைத்துக்கொண்டு அழுதுகொண்டு இருந்தார். தனது கண்ணீரால் வித்யாநிதியின் வக்ஷஸ்தலத்தை குளிரப்படுத்தினார். இருவருக்கும் இந்த ப்ரேம ஆலிங்கனத்தில் நேரம் நழுவினதே தெரியவில்லை.

மாத்யாந்ஹிக ஸமயத்திற்குப் பிறகுதான் ப்ரபு தன் சுயநினைவை அடைந்தார். இதற்குள் மற்ற பக்தர்களும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வர ஆரம்பித்தனர். ப்ரபு அனைவருக்கும் புண்டரீக வித்யாநிதியை அறிமுகம் செய்துவைத்தார். பக்தர்கள் வித்யாநிதியைப் பார்த்து ஆனந்தம் அடைந்தனர். உடனே அனைவரும் நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்தனர். புண்டரீக வித்யாநிதி தன் நினைவிழந்து மூர்ச்சையானார். பக்தர்கள் நாமஸங்கீர்த்தனத்தை நிறுத்திவிட்டு அவருக்கு பல உபசாரங்களைச் செய்து நினைவை எழுப்பினர். வித்யாநிதி ப்ரபுவிடமிருந்து விடைபெற்று தன் இருப்பிடம் திரும்பினார்.

மாலையில் கதாதரர், வித்யாநிதியிடம் மந்த்ரதீக்ஷை பெற இருப்பதைப் பற்றி மஹாப்ரபுவிடம் ப்ரஸ்தாபித்தார். அதற்கு ப்ரபு, “கதாதரா, இவரைப் போன்ற உத்தமர் உனக்கு இனி எப்போதும் கிடைக்கமாட்டார். மிகவும் தூர்லபமாக கிடைக்கக்கூடிய ஸ்ரேஷ்டமான பகவத்பக்தர் இவர். அவரிடம் தீக்ஷை பெறுவது மிகவும் உசிதமானதே” என்றார். கதாதரரும் மகிழ்ச்சியுடன் ஓடிச் சென்று வித்யாநிதியிடம் மந்த்ரதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டார்.

நவதீபத்தில், மஹாப்ரபுவின் நாமஸங்கீர்த்தன கோஷ்டியின் பெருமையைப் பற்றிக் கேள்வியுற்று ஒவ்வொருவராக ஸ்ரீவாஸ் பண்டிதரின் க்ருஹத்திற்கு வரலானார்கள். ப்ரபுவின் பாவபூர்ணமான ஸங்கீர்த்தனத்தையும் அலெளகிகமான ந்ருத்யத்தையும் காண அனைவரும் ஆவலுடன் வந்து சேர்ந்தனர். அத்வைதாசார்யர், நித்யானந்தர், ஹரிதாஸ் இம்மூவரும் ப்ரபுவின் பரமவிரக்தர்களான அந்தரங்க பக்தர்கள் ஆவார்கள். அத்வைதாசார்யரையும் நித்யானந்தரையும் நாம் ஏற்கனவே அறிவோம். பக்தாக்கரண்யரான ஹரிதாஸைப் பற்றி இனி வரும் இதழ்களில் பார்ப்போம்.

(தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

பாதாம் அல்வா போன்ற ஒரு உயர்ந்த இனிப்பைக் கண்டவுடன் அதை உண்பதற்காகத்தான் பார்ப்பார்களே தவிர, இதை யார் செய்தது, இதில் என்ன என்ன பொருள்கள் உபயோகித்து உள்ளார்கள் என்பதைக் குறித்து கவலைப்படமாட்டார்கள். அதேபோல், இதை உண்பதால் என்ன பலன் கிடைக்கும் என்பதைப் பற்றியும் கவலைப்படமாட்டார்கள். ஒருக்கால், அந்த இனிப்பு உடம்பிற்கு ஆகாதது என்று மருத்துவர் கூறி இருந்தாலும், கவலைப்படாமல் உண்பான். ஏன் என்றால், அவனுக்கு ஹேதுவைப் பற்றியோ, பலனைப் பற்றியோ கவலை இல்லை. அவனுக்கு ருசியில்தான் தாத்தாய்ம்.

அதுபோல், பகவந்நாம ஜபத்தில் ருசி வந்துவிட்டால் ஹேதுவைப் பற்றியோ, பலனைப் பற்றியோ கவலைப்படாமல் எப்பொழுதும் நாமஜபம் செய்து வருவான் உத்தம பக்தன்.

- ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்

ஸனாதன புதிர் - பகுதி - 4

1. வியாஸர் பிறந்தது எந்த யுகத்தில்? அவர் தாய், தந்தையர் யார்?
2. மஹாபாரதப் போரின் முடிவில் இருந்து, பரிசுஷித் பட்டாபிஷேகம் வரை ஸ்ரீமத் பாகவத புராணத்தில் எங்கே காணப்படுகிறது?
3. கட்வாங்கன் என்ற அரசருக்கு ஜீவன்முக்தி எத்தனை மணி நேரத்தில் கிடைத்தது?
4. விதுரர் யாருடைய கொடிய சொற்களால் தனது வில்லை அரண்மனை வாசலில் வைத்துவிட்டு ஹஸ்தினாபுரத்தை விட்டுக் கிளம்பிச் சென்றார்?
5. ஹஸ்தினாபுரத்தை விட்டுக் கிளம்பிய விதுரர் உத்தவரை எங்கு சந்தித்தார்? உத்தவர் விதுரருக்குச் சொன்ன செய்தி என்ன?
6. யக்ஷனுடைய பெண்ணான திதிக்கும் (DITI) காச்யப முனிவருக்கும் பிறந்த பிள்ளைகளின் பெயர் என்ன?
7. உத்தானபாத மஹாராஜாவின் மனைவிகள் யார்? அவரது குழந்தைகள் யார்?
8. பகவான் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர் தனது ஸ்தூல உடலை விட்டு வைகுண்டம் போகும் ஸமயத்தில் அவரது அருகில் இருந்த முனிவரின் பெயர் என்ன? அவரிடம் பகவான் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர் என்ன சொன்னார்?
9. ப்ரஹ்மா தனது உடலில் பல பாகங்களில் இருந்து உற்பத்தி செய்த 10 முனிவர்கள் யார் யார்?
10. முதலாவது மனுவின் குழந்தைகள் யார்?
11. பாகவதத்தின் ஸாரம் எங்கு சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது?

ஸனாதன புதிர் பகுதி - 4க்கான பதில்களை
ஆகஸ்ட் 25-ந் தேதிக்குள் அனுப்பவேண்டும்.

ஸனாதன புதிர்-3க்கான விடைகள்

1. ராவணன், வீணை, வீணை	9. மார்கண்டேயர்
2. இலங்கை	10. கங்கை, ஜாலங்கி
நவத்வீபம், ஸ்ரீ க்ருஷ்ண
3. குமார ஸம்பவம்	சைதன்யர் பிறந்த இடம்
4. நவத்வீபம், மே. வங்காளம்	11. ததீசி முனிவரின்
எலும்பினால் ஆனது
5. அக்னி	12. இலங்கை
6. தேவப்ரியாகை, கங்கை	13. காவபுரம், கோவா
7. 555	14. யமன்
8. அஸ்வத்தாமா, பலி, வ்யாஸர்,
ஹனுமான், விபீஷணன், க்ருபர்,
பரசுராமர்	15. அஷ்டத்யாயீ, பாணினி

ஸனாதன புதிர் - பகுதி - 3க்கான வினாக்களுக்கு
சரியான பதில்களை அனுப்பி பரிசு பெற்றவர்கள் விவரம்.

முதல் பரிசு ரூ. 250/- பரிசு பெற்றவர் :

Ms. R. Keerthana,
4, III Main Road,
Thillai Ganga Nagar,
Chennai - 600 061.

இரண்டாம் பரிசு ரூ. 150/- பரிசு பெற்றவர் :

திரு. வ. திருநாராயணன்,
F1, சந்தோஷ அபார்ட்மெண்ட்ஸ்
61, U.R. நகர் விரிவு
அண்ணாநகர் மேற்கு
சென்னை - 600 101

மூன்றாம் பரிசு ரூ. 100/-

(இருவருக்கு தலா ரூ. 50/-)

1. S. Soudamani,
Agraharam
Sri Colahalan Sannadhi Theru,
Paranoor,
P.O. (Via.) Mugaiyoor
Pin - 605 755 | 2. S. Saranathan,
21, Renganathan Street,
Nehru Nagar, Chrompet
Chennai - 44. |
|---|--|

பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 44

சென்னை நகரத்தில் பல வீடுகளைக்கொண்ட ஒரு அடுக்கு மாடி குடியிருப்பு இருந்தது. அந்த குடியிருப்பில் பலதரப் படிமக்களும் குடியிருந்தார்கள். அவர்களில் கணேசன், லலிதா என்ற தம்பதிகளும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்களின் ஒரே ஒரு பெண் குழந்தை ஸ்ரீவித்யா. அந்தக் குழந்தையை அவர்கள் மிகவும் செல்லமாக வளர்த்து வந்தார்கள். கணேசன், லலிதா என்ற தம்பதிகள் இருவருமே அரசாங்க உத்யோகத்தில் மிகப்பெரிய பதவி வகித்து வந்தார்கள்.

ஸ்ரீவித்யாவிற்கு சுமார் ஒன்பது வயது இருக்கும். பள்ளி முடிந்தவுடன் வீட்டிற்கு அவள் சீக்கிரமே வந்து விடுவாள். அவளுடைய தாய், தந்தையர்கள் வருவதற்கு காலதாமதமாகும். அதுவரையில் ஸ்ரீவித்யா, வீட்டில் தனியாக இருப்பாள். அக்கம் பக்கத்தில் பலர் குடியிருப்பதாலும், பொதுவாக அந்த குடியிருப்பிற்கு காவலாளி இருப்பதாலும் ஒன்றும் பயமில்லை.

ஸ்ரீவித்யா, ஒரு நாள், கதவை எல்லாம் உள் பக்கம் தாள் போட்டுவிட்டு, தானாகவே தொலைபேசி மூலம் தீயணைப்புப் படைக்குப் போன் செய்து, தன்னுடைய வீட்டு விலாசத்தை சரியாகக் கூறி, தீ விபத்து நடந்து இருப்பதாகவும் உதவிக்கு உடனே வரும்படியும் தகவல் தெரிவித்தாள். அவசர ஒலியை எழுப்பியபடி தீயணைப்புப் படை பறந்து வந்தது. ஸ்ரீவித்யா வீட்டின் கதவைத் தட்டினாள். கதவை திறந்த ஸ்ரீவித்யா கலகலவென்று சிரித்தாள்.

அவர்கள், “என்ன நடந்தது? எங்கு தீ விபத்து” என்று விசாரித்தவுடன், உங்களை எல்லாம் எப்படி ஏமாற்றிவிட்டேன் பார்த்தீர்களா? என்று கூறி கலகலவென்று மீண்டும் சிரித்தாள். அக்கம்பக்கத்தில் உள்ளவர்களும் கூடி நின்று வேடிக்கைப் பார்த்தனர். சிறு குழந்தையாக இருப்பதால் அவளை மன்னித்து எச்சரிக்கை விடுத்து இதுமாதிரியெல்லாம் செய்யக்கூடாது என்று கூறிவிட்டுச் சென்றனர்.

அதன் பிறகு ஒரு மாத காலம் கழித்து ஸ்ரீவித்யா, வீட்டில் தனியாக கதவைப் பூட்டிக்கொண்டு இருந்தாள். அப்பொழுது ஸமையல் எரிவாயுவில் கசிவு ஏற்பட்டு வீடு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தீப்பிடித்து எரிய ஆரம்பித்தது. ஸ்ரீவித்யா உதவி, உதவி, தீ, தீ என்று அலறினாள். அவளால் கதவைத் திறந்துகொண்டு வெளியே வரமுடியவில்லை. இவளுடைய குரலைக் கேட்ட அக்கம்பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் அந்த பெண்ணிற்கு வேறு வேலை இல்லை. எப்பொழுதும் இதுபோல்தான் வேடிக்கை செய்து விளையாடும் என்று அலக்ஷியமாக இருந்துவிட்டனர். இரவு கணேசன் லலிதா தம்பதிகள் வந்து எத்தனை முறை தட்டியும் ஸ்ரீவித்யா திறக்காததால் கதவை உடைத்துக்கொண்டு உள்ளே சென்றனர். உள்ளே சென்ற அவர்கள் தங்களுடைய செல்லக் குழந்தையான ஸ்ரீவித்யா தீயில் கருகிப் பொசங்கி இருப்பதைக் கண்டார்கள்.

இதிலிருந்து என்ன தெரிய வருகின்றது என்றால் நாம் விளையாட்டிற்குக் கூட பொய் சொல்லக்கூடாது என்பது தெரியவருகின்றது. பிறகு நாம் ஒரு ஸமயம் உண்மை பேசினால் கூட யாரும் நம்பமாட்டார்கள் என்று தெரிய வருகின்றது.

அறிவிப்பு

நமது மிஷன் சார்பில் ஜூலை '95 முதல் "மதுரமுரளி" நம்மை ஆன்மீக பாதையில் அழைத்துச் செல்கிறது. வரும் ஜூன் 2001ல் மதுரமுரளி ஆரம்பித்து ஆறு ஆண்டுகள் நிறைவடைகின்றது. சந்தாதாரர்கள் தங்களின் சந்தாவை புதுப்பித்துக்கொள்ள அழைக்கின்றோம்.

உள்நாடு : ஆண்டு சந்தா ரூ. 60/-
மூன்றாண்டு சந்தா ரூ. 180/-
ஆயுள் சந்தா ரூ. 750/-
வெளிநாடு : ஆண்டு சந்தா ரூ. 300/-

ப்ருந்தாவனமும் நந்தகுமாரமும் - 3

கௌரகோவிந்ததாஸ் பாபாஜி, 1879-ம் வருஷம் மெதினிபூர் மாவட்டத்திலுள்ள த்வாரிபேனா என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார். இவரது தந்தையின் பெயர் ஹரிப்ரசாத்பேரா. கௌரகோவிந்த தாலின் இயற்பெயர் குருதாஸ் ஆகும். குழந்தையாக இருக்கும் பொழுதே குருதாஸிற்கு லௌகீகப் படிப்பும், விளையாட்டும் பிடிக்காமல் கீர்த்தனம் செய்வதிலேயே மனம் ஈடுபடும். முக்தபோதா என்ற ஸம்ஸ்க்ருத வியாகரண புத்தகத்தை தனது பதினோராவது வயதில் மனப்பாடம் செய்து அனைவரையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தினான். கிராம ஜனங்களுக்கு ஸ்ரீமத் பாகவதம், ஸ்ரீ சைதன்ய சரிதாம்ருதம் ஆகியவற்றை தினம் படித்துக் காண்பிப்பான். இங்ஙனம் அனைவருக்கும் இனியவனாகத் திகழ்ந்து வந்தான்.

அந்த கிராமத்திலேயே மூங்கிலாலும், வைக்கோலாலும் குடிரம் அமைத்துக்கொண்டு ஆன்மீக ஸாதனை செய்து வந்த மதுஸூதனதாஸ் என்ற பெரியவரிடம் குருதாஸிற்கு மிக்க மதிப்பு இருந்தது. அவரது ஸத்ஸங்கத்தை குருதாஸ் அடிக்கடி நாடுவான். அவர்தான் அவனுக்கு தோழரும், ஆன்மீக வழிகாட்டியாகவும் இருந்தார். மதுஸூதனதாஸ் ஹரிகீர்த்தனத்துக்கும், ஹரிநாமத்துக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்தார். கலியில் ஹரிநாமம் ஒன்றே க்ருஷ்ண தரிசனத்தைப் பெற்றுத்தரும் என்று வலியுறுத்துவார். “க்ருஷ்ணனுக்கும் அவன் நாமத்துக்கும் பேதம் கிடையாது. அவனைப் போன்றே அவனது நாமமும் ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகும். ஹரிநாமம் சக்தி வாய்ந்தது. கருணையைப் பொழிவது. நம் உள்ளத்தின் அழுக்குகளைப் போக்கி ஸ்ரீ க்ருஷ்ண தர்சனத்திற்கும், அவனது லீலையை அனுபவிப்பதற்கும் தகுதியை அளிக்கிறது. ஹரிநாமம்தான் ஸாதனை, அதுவே, ஸாத்ய வஸ்துவும் ஆகும். ஹரிநாமத்திடம் சரண் புகுந்தால், உன்னை ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுவித்து பேரானந்தத்தில் சேர்க்கும்” என்று குருதாஸிற்கு உபதேசித்தார்.

குருதாஸ், மதுஸூதனதாஸ் பாபாவின் அறிவுரைகளை மனதில் நன்றாக ஏற்றிக்கொண்டு ஹரிநாமத்தை எந்நேரமும் ஜபம்

செய்ய ஆரம்பித்தான். தனிமையான ஒரு இடத்திற்குச் சென்று மணிக்கணக்கில் ஐபம் செய்வான். இல்லாவிட்டால் தன் வயது ஒத்த பாலகர்களைக் கூட்டிச் சென்று ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்வான். சில ஸமயம், கீர்த்தனம் செய்துகொண்டே நினைவிழந்து போவான். குருதாஸின் தந்தைக்கு அவனது நடத்தையைக் கண்டு கவலை உண்டாகியது. உலகைத் துறந்து துறவியாகிவிடுவானோ என்று பீதியடைந்தார். தீர்த்தயாத்திரை செய்தால் இவனிடம் ஏதாவது மாறுதல் உண்டாகும் என நினைத்து மதுஸூதனதாஸ்பாபாவுடனேயே அவனை தீர்த்தயாத்திரைக்கு அனுப்பினார்.

இருவருமாக கௌரமண்டலம் முழுவதும் யாத்திரை செய்தார்கள். அம்பிகாகாலானா என்ற இடத்தில் சைதன்ய மஹாப்ரபுவே பரிசளித்த நிதாயி-கௌராங்கர் இருவரது மூர்த்திகளை பூஜை செய்து வரும் கௌரதாஸபண்டிதரைச் சந்தித்தார்கள். அங்கு கௌரதாஸரின் சிஷ்யரான அகில சந்த்ரகோஸ்வாமி என்பவரிடம் குருதாஸ் மந்திரதீக்ஷை பெற்றுக் கொண்டு வீடு திரும்பினான்.

தீர்த்தயாத்திரையினால் குருதாஸிடம் அவர் தந்தை விரும்பிய மாறுதல் ஏற்படவில்லை. ஆனால், குருதாஸிடம் வேறொரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. அவனது யாத்திரையின்போது ஸந்தித்த கௌரகிசோதரதாஸ்பாபாஜி, அவனிடம், அனைத்தையும் துறந்து ரூபகோஸ்வாமி, ஸனாதனகோஸ்வாமி இவர்களைப்போல் ப்ருந்தாவனம் சென்று வலிக்கும்படி அறிவுரை கூறினார். அதைக் கேட்ட பிறகு குருதாஸின் மனதில் துறவு எண்ணம் அக்னியைப் போல் கொழுந்துவிட்டு எரிந்தது. மதுஸூதனதாஸ்பாபாவோ, யாத்திரையிலிருந்து திரும்பி வராமல், தனது மிச்சமான வாழ்நாளை ப்ருந்தாவனத்தில் கழிக்கும் எண்ணத்துடன், அவனை விட்டு அகன்று வ்ரஜபூமிக்குச் சென்றுவிட்டார்.

திருமணம் செய்வித்தால் குருதாஸிடம் மாற்றம் உண்டாகும் என்று நினைத்து அவனது தந்தை திருமணத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்தார். திருமணத்தன்று இரவு குருதாஸிற்கு பெரிய போராட்டம் மனதில் எழுந்தது. தந்தை காட்டிய வழியில் க்ருஹஸ்தாஸ்ரமத்தை ஏற்பதா? அல்லது அவனது இஷ்டப்படி சிரமமான துறவு வாழ்க்கை ஏற்பதா? என்று குழம்பினான்.

சிறிது நாட்கள் முன்னர்தான் அவனது தாய் மரணமடையும் தருவாயில், திருமணம் செய்துகொள்கிறேன் என்று உறுதிமொழி வேறு கொடுத்திருந்தான். அவன் மனம் சீக்கிரத்தில் தெளிவடைந்து துறவுக்கோலம் பூணுவது என்று நிச்சயித்தான். இரவிலேயே யாருமறியாமல் வீட்டை விட்டு வெளியேறி நவதீபத்தை நோக்கி ஓடினான். அங்கு கௌரகிசோரபாபாவிடம் தனக்கு ஸன்யாஸம் தருமாறு வேண்டினான். அவர், தான் யாருக்கும் ஸன்யாஸம் தருவதில்லை என்றதும், பானஆகானா என்ற மஹானிடம் ஸன்யாஸம் பெற்றுக்கொண்டு கௌரகோவிந்ததாஸ் என்ற ஸன்யாஸ நாமத்தையும் பெற்றான். பிறகு கௌரகிசோரபாபாவிடம் உபதேசத்திற்காகச் சென்றான். அவர் பின்வருமாறு உபதேசித்தார்.

1. உனது ஸன்யாஸ கோலத்தின் கௌரவத்தை ஸனாதன கோஸ்வாமியைப் போல் காப்பாற்று.
2. பணத்தை உனது எதிரியாக நினை.
3. ஸ்திரீகளிடமிருந்து விலகி இரு. ஒரு ஸ்திரீயிடம் பிணைப்பு ஏற்றதற்காக சின்னஹரிதாஸை மஹாபிரபு எப்படி தண்டித்தார் என்பதை எப்போதும் நினைவில்கொள்.
4. மஹாபாகவதரிடமோ அல்லது க்ருஷ்ணனை தரிசித்த பெரியவரிடமோ அறிவுரை கேட்டுக்கொண்டு உனது ஆன்மீக ஸாதனைகளைப் பழகு.
5. உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் யாரிடமும் நெருக்கத்தை வளர்த்துக்கொள்ளாதே.
6. வ்ரஜவாஸிகளிடமிருந்து பெற்ற மாதுகரியில் (உஞ்சவ்ருத்தி பிணையில்) உன் ஜீவிதத்தைக் கழி என்று உபதேசித்தார்.

1900-ஆம் ஆண்டு தனது 21-வது வயதில் கௌரகோவிந்ததாஸ் ப்ருந்தாவனத்துக்குச் சென்றார். சிறிது காலம் ப்ருந்தாவனத்திலேயே க்ருஷ்ணனின் லீலா ஸ்தலங்களை தரிசித்துக்கொண்டும், ஹரிநாமம் ஜபித்துக்கொண்டும் கழித்தார். வ்ரஜவாஸிகளிடம் மாதுகரி வ்ருத்தியில் கிடைத்ததை உண்டு மரத்தடியில் படுத்துறங்கி வாழ்ந்தார்.

(தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

துறவு

நம்முடைய ஸனாதனமான மதத்தில் ஸமுதாயமானது நான்கு வர்ணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல் ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையையும் நான்கு ஆஸ்ரமங்களாகவும் பிரித்து இருந்தனர். அவை, ப்ரஹ்மச்சரியம், கார்ஹஸ்த்யம், வானப்ரஸ்தம், ஸந்யாஸம் என்பவைகளையாகும்.

எல்லோருக்கும் பொதுப்படையாக தர்மங்களை விதிக்காமல், அவரவர் ஆஸ்ரமங்களுக்கு தகுந்தார்போல் தர்மங்கள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. இதுவே, நடைமுறையில் ஸாத்தியமானது. சில தர்மங்கள் கேட்பதற்கு மிகவும் இனிமையாக இருக்கும். ஆனால் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாது. உதாரணமாக, ஒரு மதத்தில் - 'ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தால், மறு கன்னத்தைக் காட்டு' என்பது மிகவும் ப்ரஸித்தியான ஓர் உபதேஸம். இதைப் படிக்கும்போது எல்லோருக்கும் இது எவ்வளவு உயர்ந்த ஓர் நல்ல விநயம் என்று தோன்றும்.

ஆனால், அந்த மதத்தலைவரே ஒரு பெரிய தேவாலயத்தைக் கட்டுகிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த தேவாலயத்தின் சுவற்றை ஒட்டி ஒரு நிலமில்லாதவன் வீடு கட்டிக்கொண்டால், 'நீ ஏனப்பா இங்கே வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறாய்? உள்ளேயே கட்டிக்கொள்ளலாமே' என்று சொல்வதில்லை. பதிலாக அவனை அப்புறப்படுத்தவே பார்ப்பார். அதாவது அந்த உபதேசத்தை அந்த மதத்தின் தலைவரால் கூட பின்பற்ற முடியாததாய் உள்ளது.

ஆகவேதான், நம்முடைய மதத்தில் கடுமையான விதிமுறைகள் துறவிகளுக்கு மட்டுமே விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய துறவு வாழ்க்கைக்கு ஒருவன் அதற்கு முந்திய மூன்று ஆஸ்ரமங்களில் பக்குவப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

துறவறம் மேற்கொண்ட ஒருவன் தவறு செய்தால் அவனுக்கு எந்த ப்ராயச்சித்தமும் விதிக்கப்படவில்லை. அவ்வளவு கடினமான

ஓர் ஆஸ்ரமம். துறவு மேற்கொண்ட ஒருவன் தவறு செய்தால், இந்திர லோகத்தில் இந்த்ரன் அவனை ஓநாய்களை விட்டு கடிக்கச் சொல்வான் என்று ஸாஸ்த்ரம் சொல்கிறது.

உலக வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டுள்ள வெறுப்பு மாத்திரம் துறவறத்திற்கு போதுமானதாகாது. இறைவனை அடைய வேண்டும் என்ற தாபமும், அதாவது பேரின்பத்தை அடைய ஏற்படும் நாட்டத்தினால் சிற்றின்பத்தில் நாட்டம் குறைவதும், துறவறத்திற்கு அடிப்படை. அதுவே வைராக்யம்.

ஆகவே, வெறுப்பு என்பது வைராக்யம் ஆகாது. உலக வாழ்க்கையிலும் நாட்டம் குறைந்து, இறை வாழ்க்கையிலும் நாட்டமில்லாமலிருந்தால் அவனிடம் தமோ குணமே மேலோங்கி இருக்கும். அது மிகவும் ஆபத்தானது. இத்தகையவர்களுக்கு தற்கொலை செய்துகொள்ளும் எண்ணமும், மனஇறுக்கமும் ஏற்படும். வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சிறு ப்ரச்சனைகளுக்கெல்லாம் துறவறம் என்பது தீர்வாகாது.

துறவிகளில் அநேகம் பேர் அஜ்ஞானிகளாக இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதே ஸமயத்தில், க்ருஹஸ்தர்களாக இருந்து கொண்டு சிலர் ஞானிகளாக இருப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். பக்குவமில்லாமல் வாங்கிக்கொள்ளும் துறவறம், வெறும் வயிற்றை வளர்க்கப் போடும் வேஷம் என்று ஆதிஸங்கரரே கூறுகிறார்.

இன்று துறவு வாழ்க்கை என்பது மிகவும் கேலிக்கூத்தாகி விட்டது. இன்று பல காமுகர்கள் துறவி வேஷத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்றனர். இதை முன்கூட்டியே அறிந்ததால்தான் என்னவோ வால்மீகி, ராமாயணத்தில், சீதையை அபகரிக்க வரும் ராவணனும், துறவி வேஷத்தில் வருவதாகக் காட்டுகின்றார். இவைகள் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். இப்படியெல்லாம் இருந்தபோதிலும் கூட நம்முடைய பாரத தேசத்தில் துறவு பூண்டவர்களை மக்கள் மதித்துப் போற்றியும், பூஜித்தும் வருவது அந்த வேஷத்திற்கே அவ்வளவு கௌரவத்தை நம்முடைய மதம் கொடுத்துள்ளதையே காட்டுகின்றது.

தெய்வப் புலவரான வள்ளுவர் துறவைப் பற்றி என்ன சொல்கிறார் என்பதை நாம் இப்போது பார்ப்போம்.

நாம் வீதிவழியே செல்லும்பொழுது வீதிகளில் நடந்து செல்லும் எவ்வளவோ நபர்களைப் பார்க்கின்றோம். அவர்கள் மூலமாக நமக்கு துன்பமோ, நன்மையோ பொதுவாக விளைவதில்லை. ஏனென்றால், அந்த நபர்களுடன் நமக்கு எத்தகைய தொடர்புமில்லை. எவர்களுடனெல்லாம் நமக்கு ஸம்பந்தம் இருக்கின்றதோ, அவர்கள் மூலம்தான் நமக்கு நன்மையோ, துன்பமோ விளையக்கூடும்.

பெரும்பாலும், இவ்வுலக வாழ்க்கையில் துன்பமே மிகுதியாய் உள்ளது. அவ்வப்பொழுது சில இன்பங்கள் ஏற்படலாம். ஆனால், மாயையானது நமக்கேற்பட்ட துன்பங்களையெல்லாம் மறக்கச் செய்துவிட்டு இன்னும் ஏதாவது இன்பம் கிடைக்குமா என்று ஒரு எதிர்பார்ப்பை உண்டாக்குவதால், தேகயாத்திரையானது நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

நாம் பிறந்தது முதல் இன்று வரை சுகம், துக்கம் இரண்டையும் அனுபவித்து வந்ததுதான் உண்மை. ஆனால், இன்றைய தினத்தில் நாம் கடந்த கால வாழ்க்கையை சிந்தனை செய்து பார்த்தால், நாம் அன்றெல்லாம் ஏதோ ஸந்தோஷமாக இருந்தது போலவும், இன்றுதான் கஷ்டப்படுவது போலவும் தோன்றுகிறதல்லவா? இதுவும் மாயையின் சூழ்ச்சியே!

வள்ளுவர் இந்த அதிகாரத்தில் உள்ள முதல் குறளில், ஒருவனுக்கு, உலகத்திலுள்ள எல்லா பொருள்களின் மேலுள்ள ஆசையை துறக்க முடியாத போதிலும், அவன் ஏதாவது ஒரு பொருளின் மீதுள்ள பற்றைத் துறந்தால் கூட பரவாயில்லை, அவனும் போற்றத்தக்கவனே என்கிறார். ஏனென்றால், அந்தப் பொருளினால் வரக் கூடிய இம்மை, மறுமை துன்பங்கள் இனி ஏற்படாதல்லவா?

யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்

அதனின் அதனின் இலன்

ஒருவன் ஒரு பொருளைத் துறப்பதால், அவனுக்கு மறுமையில், பெரிய பலனேற்படக்கூடும் என்பது யாவருமறிந்ததே. ஆனால், அதோடு மட்டுமல்லாமல், இம்மையிலும், அதனால் விளையும் துன்பங்கள் அவனை விட்டு விலகுவதால் இம்மையிலும் சுகத்தை அனுபவிக்கலாம்.

ஒருவனுக்கு ஆயுளென்பது இவ்வளவு நாட்கள் என்பது ப்ராரப்தத்தின்படி முடிவானது. ஒருவன் தனது கடைசி காலத்தில் சில பொருட்களின் மேலிருக்கும் பற்றைத் துறப்பானாகில், இம்மையில் சிலகாலம்தான் அதனால் வரும் சுகத்தை அனுபவிக்க முடியும். ஆகவே, நாம் எவ்வளவுக்கவ்வளவு சீக்கிரம் பொருட்களின் மீதுள்ள பற்றைத் துறந்து விடுகிறோமோ, அவ்வளவுக்களவு நாம் நம்முடைய எஞ்சிய பூவுலக வாழ்க்கையில் மிகவும் இன்பமயமாக இருக்கலாமே என்கிறார் வள்ளுவர்.

*வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டு இயற்பால பல.*

அடுத்த குறளில் மனதின் சலனத் தன்மையை நன்றாக உணர்ந்த வள்ளுவர், ஒரு பொருளின் நுகர்ச்சியை மனதினால் விட்டுவிட்ட ஒருவனுக்கு அப்பொருள் அவனுடனே இருக்குமானால், காலகட்டத்தில், மனதில் சலனமேற்பட்டு அப்பொருளை மீண்டும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற ஆசை எழலாம். ஆகவே, ஒருவன் ஒரு பொருளை மனத்தாலும், புறத்தாலும், ஒருங்கே துறத்தல் வேண்டும் என்கின்றார். ஆகவே, ஒரு பொருளின் மீதுள்ள புறப்பற்றும் விடப்பட வேண்டியதே என்பதை

*அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை வீடல்வேண்டும்
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு என்ற குறளில் கூறுகிறார்.*

ஒருவன் பெறுவதற்கரிய வீடுபேற்றை அடைய விரும்புவானாகில் அதற்குரிய தவத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். எந்தப் பொருளின் மீதும் பற்றற்று இருப்பதுதான் உண்மையான தவத்தின் இயல்பாகும். அத்தகைய தவமேற்றும் ஒருவன் எல்லா பொருட்கள் மீதுமுள்ள பற்றைத் துறந்துவிட்டபோதிலும் ஏதாவது ஒரு சிறு பொருளின் மீது பற்று இருக்குமானாலும் கூட அது அவனுடைய தவத்தைக் கலைத்து மீண்டும் உலக வாழ்க்கையில் ப்ரவேசிக்கச் செய்துவிடும்.

ஆகவே, அத்தகைய தவ வாழ்க்கையை மேற்கொள்பவர்கள் ஒரு சிறு பொருளின் மீது கூட பற்று இல்லாமல் இருப்பதில் மிகவும் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும். துறவாத பொருள் மேலுள்ள

பற்றானது துறந்த பொருட்களிலும் கூட மீண்டும் பற்றினை ஏற்படுத்திவிடும் என்று எச்சரிக்கை செய்கின்றார்.

*இயல்பாகும் நோன்பிற்கொன்று இன்மை உடைமை
மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து* என்பது அந்த குறள்.

பூநீமத் பாகவதத்திலுள்ள ஜடபரதரின் சரித்திரமும், நாயுடன் இருந்த பத்ரகிரியாரை ஸம்ஸாரி என்று பட்டினத்தார் அழைத்ததையும் இவ்விடத்தில் சிந்திக்கத் தக்கதாகும்.

பிறவா நிலையை அடைய விரும்பும் ஒருவனுக்கு, சரீரத்தின் மீதுள்ள பற்றானது மிகவும் ஆபத்தானது என்பது மஹான்களின் அபிப்பிராயமாகும். ஓடும் வெள்ளத்தில் விழுந்த ஒருவன் எப்படியாவது கரையேற வேண்டும் என்று தத்தளிக்கையில், தன்னை நோக்கி மிதந்து வருவதை கட்டை என்று நினைத்து மிகவும் ஸந்தோஷித்து அதைப் பிடித்துக்கொண்டு கரையேறிவிடலாம் என்று இறுகப்பிடித்தான். பிடித்த பின்புதான் தெரிந்தது அது கட்டையல்ல, முதலையென்று. வீடு பேற்றை விரும்புவனிடத்தில் சரீரப்பற்று இருப்பது இத்தகையதற்கு ஒப்பாகும்.

புறவுலகு வாழ்க்கையோ டம்பம், அசூயை, காமம், க்ரோதம், த்வேஷம் இவைகள் நிறைந்ததாக உள்ளது. இப்பூமியோ, கோடானுகோடி ஜனங்களின் மலமூத்ர விஸர்ஜனத்தினால் அசுத்தமாக உள்ளது. சரீரமோ மலம், மூத்திரம், சளி, ரத்தம், அஸ்தி, மாம்ஸம் இவைகளினால் நிறைந்ததாக உள்ளது. பிறவிப் பிணியை அறுக்க விரும்பும் ஒருவனுக்கு அதற்குக் கருவியாக உள்ள இந்த சரீரமே துறக்கப்பட வேண்டியதாயின், மீதியுள்ள பொருட்களின் மீதுள்ள பற்றை விட வேண்டுமென்பதை சொல்லவும்தான் வேண்டுமோ? என்று,

*மற்றும் தொடர்பாடு எவன்கொல் சிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க்கு உடம்பும் சிகை* என்னும் குறளில் வினவுகிறார்.

இந்த அதிகாரத்தில் மீதமுள்ள ஐந்து குறள்களை அடுத்த இதழில் பார்க்கலாம்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஸம்பாஷனைகளிலிருந்து - 71

குமலியிற்கேடாய் நானென்னுறுதியாய்

நாடி நின்னுருவேன் அருணாசலா - தொடர்ச்சி

நாயிடம் உள்ள எஜமான விஸ்வாசம் மனிதர்களிடமில்லை. இந்த ப்ரபஞ்சம் மிகவும் அதிசயமானது. இதில், இந்த விஞ்ஞான காலத்திலும் விளங்காத அதிசயங்கள் பல உள்ளன. சூரியன், சந்திரன், எவ்வளவோ நக்சத்திரங்கள் என்று இப்படி சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். இவ்வளவு பெரிய பூமியோ ஸ்திரமாக இல்லாமல் சுற்றியும் வருகிறது. அதுவும் ஒரு கால அளவுக்கு சரியாக கட்டுப்பட்டு சுற்றுகிறது. இந்த பூமியில் உள்ள நீரும், நெருப்பும் விரோதி. நெருப்பில் நீர் பட்டால் நெருப்பு அணைகிறது. இதுபோல், இந்த பூமியில் உள்ள பஞ்ச பூதங்களும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமானவை. ஆனால், அவை எல்லாம் ஒரு சக்திக்குக் கட்டுப்பட்டு நிற்கின்றன. அந்த பஞ்சபூதங்கள் இஷ்டத்துக்கு இயங்காமல், ஒரு கட்டுக்குள்ளேயே உள்ளன.

இத்தகைய ப்ரபஞ்சத்தை முழுவதும் கற்பனை பண்ணிக்கூட பார்க்க முடியாத அளவு ஆச்சரியமாகவும், விநோதமாகவும் படைத்து இருப்பது பகவான். அதில் நமக்கு மனைவி, மக்கள், வேலை, தேகம் என்று அனைத்தையும் கொடுத்து போஷிப்பது அந்த பகவான். அப்படிப்பட்ட பகவானிடம் நமக்கு என்ன நன்றியுணர்வு உள்ளது. நாய் தன்னை கவனிக்கும் வேலைக்காரர்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காமல், தன்னுடைய எஜமானனிடமே பிரியத்தை வைக்கிறது. நாமோ நமது சௌகரியங்களுக்கும், வாழ்க்கைக்கும் காரணமான பகவானை மறந்து நமது மனைவி, மக்கள், சொத்து இவற்றிடம் பற்று வைக்கிறோம். மேலும், இதில் பகவானிடம் நமக்கு விஸ்வாஸமும் இல்லை, நன்றியுணர்வும் இருப்பதில்லை.

பலர், பல காரியங்களில் முயற்சி செய்கின்றனர். அவற்றில் அவர்கள் தோல்வி அடைந்தால், கடவுளை குறை கூறுகின்றனர்.

(உதாரணமாக, தேர்வுகளில் தோல்வி, வியாபார நஷ்டம் போன்று), கடவுளுக்கு கண் இல்லை என்று அபத்தமாக பேசுபவர்களும் இங்கு உண்டு. இந்த வாழ்க்கைக்கு காரணமான பகவானிடம் மனிதர்களுக்கு நன்றியுணர்வு கூட இல்லை என்று ஆகிறது.

நாயை, எஜமானனை விட்டுப் பிரித்தால், அவனிடமே திரும்பப் போய் எப்படியோ சேர்ந்துவிடுகிறது. மனிதன், கடவுளை அடைய முயற்சியே எடுப்பதில்லை. அவனுக்கு அது லக்ஷியம் கூட இல்லை.

நாய் ஒரு எலும்புத்துண்டை மோப்பம் பிடித்தால் இது எவ்வளவு எடை, இது எதன் எலும்பு என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்வதில்லை. அது, அந்த எலும்பை தேடுவதிலேயே முனைகிறது. மனிதனோ, ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம், பகவான் என்று பலவிதமாகப் பேசுகின்றானே தவிர, ஆத்மாவை அடைய முயலுவதில்லை. மேற்கண்ட காரணங்களினாலும் நாயை விட மனிதன் கேவலம் என்பது உறுதியாகிறது.

சரி, நாய் ஜன்மா என்பது எப்படியும் சற்று தாழ்ந்தது தானே என சொல்லலாம். ஆனால், அது கூட சரியாக இராது. ஏனெனில், நாய்க்கும் தெய்வத்துக்கும் உள்ள ஸம்பந்தம் கூட மனிதனுக்கு இல்லை.

பொதுவாக சிவன் கோவிலில், ராத்திரி அர்த்தஜாமத்துக்கு முன்னால், காலபைரவருக்கு பூஜை செய்வார். சிதம்பரம் நடராஜா கோவிலில் இது மிகவும் விசேஷமாக இருக்கும். அங்கு இரவு ஸ்படிகலிங்கத்திற்கு பூஜை செய்தபின் காலபைரவருக்கு பூஜை நடக்கும். 'ந சோர பயம்' 'ந சத்ரு பயம்' 'ந சர்ப்ப பயம்' என்று சொல்லி பூஜை செய்வார்கள். ராத்திரி இந்த கோவிலுக்குத் திருடன், சத்ருக்கள், ஸர்ப்பங்கள் போன்று எதுவும் வரக்கூடாது என்று அர்த்தம். இப்படி எல்லாம் சொல்லி அந்தக் கோவிலை காலபைரவர்தான் காப்பாற்ற வேண்டும் எனச் சொல்வார். அந்த காலபைரவர் கையில் என்ன வைத்துக்கொண்டு உள்ளார் என்றால் நாய்தான் வைத்திருக்கிறார். இந்த மனித ஜன்மம் எவ்வளவு கேவலம்! அத்தகைய நாய் ஜன்மம் எவ்வளவு உயர்ந்தது!

(தொடரும்)

மஹாயாரத கதைகள்

— நளோபாக்யானம் (தொடர்ச்சி)

நளனின் உடம்பில் ஏற்கனவே கலி துன்புற்றவண்ணம் இருந்ததினால், இப்பொழுது நளன் சபிக்க எண்ணியபொழுது, கலி நடுநடுங்கி, “நளமஹாராஜ! சபிக்காதே. இதுநாள் வரை தமயந்தியின் சாபத்தாலும், கார்க்கோடக விஷத்தினாலும் மிக்க துன்பம் அடைந்தேன். இனியும் என்னை துன்பத்தில் ஆழ்த்தாதே. நீ என்னை சபிக்காது இருந்தால், உன்னை சிரத்தையுடன் எண்ணுபவர்க்கு என்னிடமிருந்து பயம் வராது. உன்னைச் சேர்ந்தவருக்கு சொல், மனது, உடம்பு பற்றிய பயமும் உண்டாகாது” என்றான். நளன் அதைக்கேட்டு, சபிக்காது விட்டான். கலி அருகில் இருந்த ஒரு தான்றி மரத்தில் மறைந்தான். கலி, நள ஸம்பாஷனை அந்த இருவர் மட்டுமே அறிந்தது. ருதுபர்ணனும், வார்ஷ்ணேயனும் அதை அறியவில்லை. பின்னர் நளன் குதிரைகளைத் திறம்பட நடத்தி விதர்ப்பதேசம் சேர்ந்தான்.

குண்டினபுரத்தில் நுழைந்த நளனுடைய தேரொலியைக் கேட்ட தமயந்தி நளன் வந்துவிட்டானோ என்று ஐயுற்றாள். அங்குள்ள குதிரைகளோ தம்முடைய ப்ரிய எஜமானன் மறுபடி வந்தான் என்று மகிழ்ச்சியுற்றன.

பின்னர் பீமராஜன் ருதுபர்ணனை இனிது வரவேற்று, உபசரித்தான். அவனை, இளைப்பாறுமாறு கூறினான். எந்த ஒரு ராஜகுமாரனையும், அலங்காரங்களையும், ஸ்வயம்வரத்திற்கான அறிகுறியையும் காணாது ருதுபர்ணன் குழம்பினான். இருப்பினும், அதை வெளிக்காட்டாது, தனக்கென்று அளிக்கப்பட்ட விருந்தினர் மாளிகைக்குச் சென்று ஓய்வெடுத்தான். வார்ஷ்ணேயனும் அவனுடன் சென்றான். தமயந்தி அவனை அடையாளம் கண்டு கொண்டாள். நளன் தனது சுயரூபத்தில் இல்லாதபடியால், அவனை அடையாளம் கண்டுகொள்வது இயலாது போயிற்று. இருப்பினும் தமயந்திக்கு மாற்றுருவில் இருந்த நளனைக் கண்டவுடன் ஒருவித மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. தன் முன்னால் காணப்படும் தேரோட்டி தனது கணவனைப் போலவே தேரோட்டுவதையும் தனக்கு

அவனைக் கண்டதும் இனம் புரியாத ப்ரியம் உண்டானதையும் ஆலோசித்து தமயந்தி தன் பணிப்பெண்ணிடம் நளனை விசாரிக்குமாறு அனுப்பினாள். ரகசியமாக விசாரிக்கும்படியும், முன்னரே ப்ராஹ்மணர்களை விட்டு விசாரித்தபோது சொன்ன செய்தியையும் சொல்லச் சொன்னாள்.

அவளும் அதுமாதிரி அந்த தேரோட்டியிடம் அவனுடன் வந்தவர்களைப் பற்றி விசாரிக்க, நளன், “தமயந்திக்கு இரண்டாவது ஸ்வயம்வரம் என்று ருதுபர்ணன் வந்தான். நான் ஒரு சிறந்த தேரோட்டி. அது மட்டுமின்றி ஸமையல்கலையில் வல்லவன். என்னுடன் வந்திருக்கும் வார்ஷ்ணேயன், நளன் நாடிழந்தபொழுது ருதுபர்ணனிடம் அடைக்கலம் புகுந்தவன்” என்றான். பணிப்பெண், “நளன் இப்பொழுது எங்கு உள்ளான்?” எனக் கேட்க, நளன், “நளனை அவன் ஆத்மா மட்டுமே இப்பொழுது அறியும். தமயந்தி, வார்ஷ்ணேயன் யாருமே நளனை தற்சமயம் அறியார். அவன் மாற்றுருவில் தற்பொழுது உள்ளான்” என சொன்னான். அவன் பதில் சொன்ன விதம், அவன் சொல்வது மட்டுமே நிஜம் என்பது போலிருந்தது. வியப்புடன் பணிப்பெண், “குற்றமற்றவளும், பதிவரதையுமான மனைவியை அந்த நளன் ஏன் காட்டில் தனியாக அலைய விட்டு ஓடிப்போனான்? எப்படி அவன் இத்தகைய கொடிய குற்றத்தை செய்யத் துணிந்தான்” என்றான்.

நளனுக்கு அதைக் கேட்டவுடன் மிகவும் கஷ்டமாயிற்று. பெருமூச்சு விட்டான். அவன் உடல் லேசாக நடுங்கியது. அவன் கண்கள் குளமாயின. “நளன் குற்றமற்றவன், அவமானப்பட்டவனும், ராஜ்யத்தை இழந்து தவிப்பவனும், சொல்லொணா துயரத்தை அனுபவிப்பவனுமான நளனை, தமயந்தி பொறுமையுடன் மன்னிக்க வேண்டும். அவள் முழு விவரங்களை அறியாதவளாதலின், அவள் மன்னிப்பது சரியே” என்றான். மேற்கொண்டு பேச சக்தியற்று வாய்விட்டு அழுதான்.

தேரோட்டியைப் பற்றிய அந்த விவரங்கள் அனைத்தையும், பணிப்பெண் தமயந்தியிடம் சென்று தெரிவித்தாள். தமயந்திக்கு மேலும் ஸந்தேகம் உறுதியாயிற்று. தனது திருமணத்தின்போது, தேவர்கள் நளனுக்குக் கொடுத்த வரங்கள் அவளுக்குத் தெரியுமாதலின், அதையும் சோதித்துப் பார்க்க முடிவு செய்தாள்.

(தொடரும்)

செய்திகள்

ஜூன் 17-ந் தேதி

ஸ்ரீ மஹாபெரியவாளின் 108-வது ஜயந்தி மஹோத்ஸவம் நம் ஸ்வாமிகளின் ஆஸ்திரேலியா பக்தர்கள் ரவி, ராமக்ருஷ்ணன் அவர்கள் க்ருஹத்தில் சிட்னியில் நடைபெற்றது.

காலை 6 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை அகண்ட “ஹரே ராம” நாமகீர்த்தனம் நடைபெற்றது. இதில் 50க்கும் மேற்பட்ட பக்தர்கள் கலந்துகொண்டார்கள்.

ஜூன் 23 - 24 தேதிகளில்

சென்னை தி.நகர், ப்ரகாசம் சாலை, ஸ்ரீமதி ராஜேஸ்வரி ராமமூர்த்தி அவர்கள் க்ருஹத்தில் நடைபெற்ற ராதாகல்யாணத்தில் நம் ஸ்வாமிகள் கலந்துகொண்டார்கள்.

ஜூன் 24-ந் தேதி

சென்னை மயிலாப்பூர் ஆண்டார் நைநியப்பன் தெரு, ஸ்ரீ ஜயேந்திரன் க்ருஹத்தில் நடைபெற்ற நாமஸங்கீர்த்தனத்தில் நம் ஸ்வாமிகள் கலந்து கொண்டார்கள்.

ஜூன் 28-ந் தேதி

சென்னை மயிலாப்பூர், வாரன்ரோடு ஸ்ரீ பாலகுமாரன் அவர்கள் க்ருஹத்தில் நடைபெற்ற நாமஸங்கீர்த்தனத்தில் நம் ஸ்வாமிகள் கலந்து கொண்டார்கள்.

ஜூன் 30-ந் தேதி - ராதா கல்யாணம்

சென்னை தி.நகர், புவனேஸ்வரி கல்யாண மண்டபத்தில் ராதா கல்யாணத்தை ஒட்டி நடைபெற்ற திவ்யநாம ஸங்கீர்த்தனத்தில் நம் ஸ்வாமிகள் கலந்து கொண்டார்கள்.

ஜூலை 4-ந் தேதி

பழையகூடலூர் கல்யாணசுந்தரம் ஐயர் மேல்நிலைப்பள்ளி துவக்க விழாவில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் கலந்துகொண்டார்கள்.

ஜூலை 5-ந் தேதி - வ்யாஸ பூஜை

பெங்களூர் மல்லேஸ்வரம், ஸ்ரீராமபஜனை சபா ஹாலில் ஸ்ரீ பாண்டுரங்க பஜனை மண்டலி அவர்கள் சார்பில் ஜூலை 5-ந் தேதி அன்று காலை, ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் வ்யாஸ பூஜை செய்தார்கள். அன்று இரவு ஸ்ரீஸ்வாமிகள் ப்ரவசனம் நிகழ்த்தினார்கள்.

ஜூலை 17-ந் தேதி — ஏகாதசீ

சென்னை ப்ரேமிகபவனத்தில் ஏகாதசீ பஜனை நடைபெற்றது.

ஜூலை 24-ந் தேதி — ஆடிப்பூரம்

சென்னை ப்ரேமிகபவனத்தில் மாலை 6 மணிக்கு ஸ்ரீ ஆண்டாள் கல்யாண மஹோத்ஸவம் நடைபெற்றது

மாதூரிஸகீ ஸமேத ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதனின் எட்டாவது வருட ப்ரஹ்மோத்ஸவம்

இடம் : மதுரபுரி தேதி : 11-08-2001 முதல் 20-08-2001 வரை

வரும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஜன்மாஷ்டமியை முன்னிட்டு (11-08-2001) மதுரபுரி பாகவதபவனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்

“ஸ்ரீ மாதூரிஸகீ ஸமேத ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதனுக்கு”

எட்டாவது வருட ப்ரஹ்மோத்ஸவம் நடைபெறுவதால், பாகவதோத்தமர்கள் வந்திருந்து கதாஸ்ரவணம், நாமஸங்கீர்த்தனம், உத்ஸவ வைபவம் இவைகளில் கலந்துகொண்டு ஸ்ரீபகவதக்ருபைக்கு பாத்ரமாகும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

மங்களானி பவந்து